

บทความวิจัย

เรื่อง มูตัง พลังเหนืออักษตรีย์ : บทบาทของลัทธิคนทรงต่อราชวงศ์โชซอนที่ปรากฏ
ในภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun

โดย

นางสาวกชนิภา อุตสาหะ

รหัสนักศึกษา 05520462

เสนอ

อาจารย์ ดร. ภาสกร อินทุमार

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2555

ชื่อเรื่อง มูคัง พลังเหนืออักษัตริย์ : บทบาทของลัทธิคนทรงต่อราชวงศ์โชซอนที่ปรากฏในภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun

ชื่อผู้วิจัย นางสาวชนิภา อุตสาหะ รหัสนักศึกษา 05520462

อาจารย์ที่ปรึกษาหัวข้อ อาจารย์ ดร. ภาสกร อินทุมาร

ปีการศึกษา 2555

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun เป็นการนำเสนอเนื้อหาและเรื่องราวที่แสดงถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของประเทศเกาหลีใต้ในสมัยโชซอนผสมผสานเข้ากับความคิดความเชื่อเรื่องสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติ จุดเด่นของภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่องนี้คือการถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับลัทธิคนทรงซึ่งไม่มีภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่องใดของเกาหลีเคยจัดสร้างมาก่อน ถือได้ว่าเป็นความแปลกใหม่ในวงการละครย้อนยุคของประเทศเกาหลี

บทความนี้ผู้ศึกษาได้มุ่งศึกษาถึงบทบาทของลัทธิคนทรงเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญหรืออิทธิพลที่คนทรงมีต่อราชวงศ์เกาหลีในสมัยโชซอน โดยการวิเคราะห์ผ่านบทละครและตัวละครที่สำคัญของเรื่อง เพื่อชี้ให้เห็นว่าประวัติและความเป็นมาของลัทธิคนทรงตั้งแต่สมัยโชซอนนั้นมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดต่อสังคมเกาหลี ถึงแม้คนทรงจะได้ชื่อว่าเป็นชนชั้นที่ต่ำที่สุดของเกาหลีในสมัยนั้น แต่ความสำคัญต่อสังคมกลับเทียบเท่าอักษัตริย์เลยทีเดียว

คำสำคัญ มูคัง , ลัทธิคนทรง , ราชวงศ์โชซอน

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun เป็นภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์แนวย้อนยุคของประเทศเกาหลีใต้ที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากทั้งในและนอกประเทศ The moon that embraces the sun ได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศเกาหลี ทำเรตติ้งสูงกว่าภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่องอื่นที่ออกฉายเวลาเดียวกันตั้งแต่เริ่มเรื่องจนถึงตอนจบ โดยเรตติ้งคงอยู่ที่ประมาณ 30% ในตอนแรกๆ และได้สร้างสถิติใหม่ในตอนจบ คือช่วงที่ได้รับความนิยมสูงสุดในช่วงเวลา 23 นาฬิกา ซึ่งสามารถวัดกระแสความนิยมสูงสุดได้ถึง 51.8% (<http://www.manager.co.th/entertainment/ViewNews.aspx?NewsID=9550000034253>) นับเป็นสถิติที่สูงที่สุดของภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่องนี้ โดยเฉพาะการชนะรางวัลในสาขาละครแห่งปี, ผู้เขียนบทแห่งปี, นักแสดงนำชายยอดเยี่ยมแห่งปี, นักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยมแห่งปี, นักแสดงเด็กยอดเยี่ยมแห่งปี, นักแสดงชายยอดเยี่ยมแห่งปี และ นักแสดงโกลด์ รวมทั้งสิ้น 7 รางวัล จากงานประกาศรางวัล MBC Performance Awards ประจำปี 2012 (www.dramabeans.com/2012/12/2012-mbc-drama-awards/) จัดได้ว่าเป็นผลงานละครที่ได้รับรางวัลมากที่สุดในปีที่ผ่านมา ภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่องนี้ไม่เพียงประสบความสำเร็จในแง่ของการวิจารณ์และรางวัลต่างๆมากมายที่ได้รับเท่านั้น ในส่วนของผลตอบรับในต่างประเทศเองก็เช่นเดียวกัน เนื่องจากมีการดำเนินการขอซื้อลิขสิทธิ์มาเพื่อนำฉายในประเทศแถบเอเชียบ้างแล้ว อีกทั้งก่อนหน้านี้จนถึงปัจจุบันก็มีให้รับชมผ่านทางเว็บไซต์ต่างๆมากมายในรูปแบบของการแปลซับไตเติ้ลต่างกันไปแล้วละภาษา ส่วนในเว็บไซต์ภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เกาหลีชื่อดังของประเทศไทย ก็ได้รับการโหวตจากคนไทยที่ชื่นชอบภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เกาหลีให้เป็นละครยอดเยี่ยมแห่งปีเป็นอันดับที่ 3 อีกด้วย (www.kodhit.com) ซึ่งหมายความว่าภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์แนวย้อนยุคเรื่องนี้สามารถสื่อสารและแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของวัฒนธรรมโบราณของประเทศเกาหลีได้อย่างน่าสนใจ

The moon that embraces the sun เป็นเรื่องที่มีเนื้อหาเต็มไปด้วยวัฒนธรรมดั้งเดิมของเกาหลีและอยู่ภายใต้การปกครองระบอบกษัตริย์ในสมัยโชซอน ด้วยความที่เป็นละครย้อนยุคตัวของบทละครจึงแสดงให้เห็นถึงความรัก ความแค้น ความอิจฉาริษยาที่ไร้ขอบเขต การต่อสู้แย่งชิงอำนาจราชบัลลังก์ คุณธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ รวมไปถึงความพลัดพลากครั้งแล้วครั้งเล่าและความดั่งงามแสนบริสุทธิ์ของตัวละคร และเมื่อความดั่งงามนั้นถูกพรากจากไป เรื่องราวจึง

เสร์ราโศก อีกทั้งยังโดดเด่นในเรื่องของคนทรงซึ่งมีตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่องเป็นตัวดำเนินเรื่องผ่านตัวละคร “คนทรง” โดยมีเรื่องของคนทรงเป็นประเด็นหลัก

ประเด็นของเรื่องคนทรงถือได้ว่าเป็นแนวทางใหม่ของละครย้อนยุคสำหรับวงการภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เกาหลีที่ถูกนำมาวิเคราะห์อย่างเจาะลึกในแง่มุมของบทบาทของคนทรงที่มีต่อราชวงศ์เกาหลีทั้งในส่วนของเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับพิธีกรรมต่างๆ ความคิดความเชื่อ รวมไปถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในสมัยนั้น ล้วนแล้วแต่ต้องพึ่งลัทธิคนทรงทั้งสิ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของคนทรงในสังคมเกาหลีที่ปรากฏในภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun

ขอบเขตในการศึกษา

1. ศึกษาภาพยนตร์ภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun ที่เป็นผลงานการกำกับของ จอง อิน กวอล เท่านั้น พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลัทธิคนทรงในสังคมเกาหลีสมัยก่อน ตลอดจนบทบาทของลัทธิคนทรงที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun ที่เป็นผลงานการกำกับของ จอง อิน กวอล
3. ศึกษา ตัวละครและวิธีการดำเนินเรื่องในภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun
4. ศึกษาบทบาทลัทธิคนทรงที่มีต่อสังคมเกาหลีในสมัยโชซอน
5. เรียบเรียงและนำเสนอผลการศึกษา

ด้วยเหตุนี้ บทความนี้จึงมุ่งเน้นศึกษาบทบาทของคนทรงที่มีต่อราชวงศ์โชซอน โดยเนื้อหาของการศึกษาแบ่งเป็น

1. เรื่องย่อของภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun

2. บทวิเคราะห์ที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทของคนทรงที่มีต่อราชวงศ์เกาหลีจากภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวละคร บทสนทนา และ ฉากเหตุการณ์สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของลัทธิคนทรง

3. สรุปผลจากการศึกษาของการวิเคราะห์บทบาทของคนทรงที่นำเสนอผ่านภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun

การทบทวนวรรณกรรม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun มีดังต่อไปนี้

Halla Pai Huhm (1980) จากหนังสือ “Kut : Korean shamanist rituals” กล่าวถึงพิธีกรรมของทางลัทธิวิญญาณนิยมที่มีมูตังเป็นผู้ประกอบพิธีกรรมว่า การประกอบพิธีกรรมทางลัทธิวิญญาณนิยม หรือที่เรียกว่า กุช นั้นมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ และมีมาก่อนการเข้ามาของลัทธิขงจื้อกับศาสนาพุทธ อีกทั้งในพื้นที่ชนบทของเกาหลีที่ยังคงมีวัฒนธรรมดั้งเดิมอยู่นั้น คุณสมบัติของผู้ที่ได้รับความเคารพนับถือในพื้นที่นั้นอาจเป็นมูตังที่ประกอบพิธีกรรมขนาดใหญ่ได้หรืออาจเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในคำภีร์ของลัทธิเต๋าหรือของศาสนาพุทธ หรืออาจเป็นนักพยากรณ์ โชคชะตา หรืออาจเป็นหมอผีก็ได้ จากลักษณะต่าง ๆ นี้ ทำให้รูปแบบพิธีกรรมมีความหลากหลาย และการประกอบพิธีกรรมของมูตังนั้นจะกระทำท่ามกลางเสียงดนตรี การเต้น และเพลง มูตังเชื่อว่าพลังของพวกเขาเป็นพลังที่อยู่ในฐานะของผู้รับที่แสดงออกทางพิธีกรรม มูตังจำนวนหนึ่งได้ทำการสร้างสรรค์ในเรื่องของการเต้นและดนตรีให้มากขึ้นจากรูปแบบเดิม เพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบของการแสดงให้เห็นเข้ากับสังคมที่มีความทันสมัยมากขึ้น และในส่วนของมูตังส่วนใหญ่ก็ได้เคยมีแนวความคิดที่จะคัดสรรเครื่องดนตรีไว้เพียง 1-2 ประเภทเท่านั้น แต่ด้วยความหลากหลายในชนิดของตัวมูตังเอง ทำให้การเต้น ดนตรี และเพลงนั้นมีรูปแบบที่หลากหลายไปตามพิธีกรรมที่หลากหลายเช่นเดียวกัน

Kim Tae kon และ Chang Soo kyung (1998) จากหนังสือ “Summary of Korean

Shamanism-Muism” กล่าวถึงลัทธิวิญญาณนิยมในประเทศเกาหลีว่า ชาวเกาหลีส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อเรื่องลัทธิวิญญาณนิยม และด้วยเหตุผลข้อใหญ่ 2 ประการต่อไปนี้ที่ทำให้ลัทธิวิญญาณนิยมในเกาหลีเป็นความเชื่อพื้นฐานของชาวเกาหลี ประการแรก คือ ลัทธิวิญญาณนิยมในประเทศเกาหลีได้เป็นรากฐานทางศาสนาประจำชาติมาตั้งแต่สมัยโบราณ และยังคงเป็นขนบธรรมเนียมที่แสดงออกอยู่ในปัจจุบัน ประการที่สอง คือ ถึงแม้ว่า ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และลัทธิขงจื้อนั้น ได้เข้ามาในประเทศเกาหลีตั้งแต่ยุคสามอาณาจักร แต่ก็ยังเป็นเพียงในระดับของความเชื่อเท่านั้น ซึ่งแตกต่างกับระดับของโครงสร้างทางอารมณของผู้คนส่วนใหญ่ที่เข้ากันกับลัทธิวิญญาณนิยมมากกว่า อีกทั้งยังเป็นความคิดความเชื่อดั้งเดิมของชาวเกาหลีด้วย ต่อมาภายใต้ในช่วงสงครามและภัยพิบัติต่าง ๆ นั้น คนทั่วไปไม่สามารถที่จะอดทนต่อความลำบากต่างๆ เช่น อากาศที่หนาวเย็น และชีวิตที่อดอยากได้ อีกทั้งในช่วงนั้นยังไม่มีแม้แต่สถานที่ที่ประกอบพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับความหวังในอนาคตได้ ดังนั้นในช่วงเวลานั้นพวกเขาจะต้องมีศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยว ซึ่งพวกเขาก็ได้ค้นพบความอัศจรรย์ในพลังของลัทธิวิญญาณนิยมที่สามารถช่วยให้พวกเขาหายป่วยได้ ทำนายผลผลิตทางการเกษตรได้ หลีกภัยพิบัติได้ รวมไปถึงทำให้กลายเป็นเศรษฐีได้ ดังนั้นลัทธิวิญญาณนิยมจึงสามารถปลดปล่อยความทุกข์โดยการมอบความรู้ลึกในเรื่องของความปลดปล่อย ความหวังที่จะมีชีวิตที่ดี และความหมายของชีวิตกับชีวิตในอุดมคติได้ ในส่วนของนักวิจารณ์ในเรื่องของลัทธิวิญญาณนิยมนั้นแตกต่างกันไปตามกาลเวลาและกรณีแวดล้อม กล่าวคือ ลัทธิวิญญาณนิยมได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์โดยนักปราชญ์ของขงจื้อมาตั้งแต่ในสมัยยุคกลางของอาณาจักรโครยอนจนกระทั่งถึงยุคสามอาณาจักรโชซอน และต่อมอลัทธิวิญญาณนิยมก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์โดยประเทศทางตะวันตก และโดยศาสนาคริสต์ ซึ่งคำวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆเหล่านี้ยังคงมีจนถึงปัจจุบัน ต่อมาในยุคของสังคมนิยมเกาหลีในปัจจุบันต้องเผชิญกับปัญหาทางความคิดความเชื่อของผู้คนลัทธิวิญญาณนิยมยังคงมีผลในด้านบวกกับคนเกาหลีทั่วไปอยู่ แต่ในอีกด้านหนึ่ง หากมองในมุมมองของสังคมที่ทันสมัย ลัทธิวิญญาณนิยมก็จะกลายเป็นสิ่งที่ไร้เหตุผล และขัดต่อความคิดการทำประเทศให้ทันสมัย (Modernization)

Kim Hyun Key และ Hogarth (1999) จากหนังสือ **“Korean Shamanism cultural nationalism”** กล่าวถึงลัทธิวิญญาณนิยมของเกาหลีและสถานภาพทางสังคมของมูตั้งแต่ยุคอาณาจักรชิลลา จนถึงปัจจุบัน โดยจุดเปลี่ยนแปลงของมูที่ชัดเจนที่สุดคือในช่วงของหลังการประกาศอิสรภาพจากการเป็นอาณานิคมของญี่ปุ่น ที่ทางรัฐบาลของเกาหลีได้มีกระบวนการการพัฒนาประเทศให้ดำเนินไปในรูปแบบของการทำให้ทันสมัย (Modernization) โดยรัฐบาลของนายปาร์ค จุงฮี ในสมัยที่ 3 และสมัยที่ 4 (ค.ศ. 1961-1979) จากกระบวนการดังกล่าวทำให้ลัทธิวิญญาณนิยมในเกาหลีถูกลดบทบาทลง แต่ในปี ค.ศ. 1971 เมื่อสิ้นสุดรัฐบาลของปาร์ค จุงฮี สมัยที่ 3 แล้ว

ทางรัฐบาลได้มีกระบวนการที่จะฟื้นฟูวัฒนธรรมดั้งเดิมขึ้นมา และได้ตระหนักอีกด้วยว่ามูตงนั้น กลัวคอมมิวนิสต์ เพราะคอมมิวนิสต์ในเกาหลีเหนือเน้นรังเกียจทุกศาสนาและความเชื่อดั้งเดิมต่างๆ โดยเฉพาะลัทธิวิญญาณนิยมและมูตง โดยปกติมันจะต้องเดินทางไปบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพบนภูเขาสูงหรือที่เรียกว่า “ซานคิโด” เพื่อเสริมพลังกายและพลังวิญญาณของตนเอง โดยภูเขาส่วนใหญ่ นั้นจะเป็นภูเขาที่อยู่ห่างไกลและมีบางส่วนที่อยู่ในเกาหลีเหนือ ด้วยเหตุนี้การฟื้นฟูลัทธิวิญญาณนิยมในเกาหลีใต้จึงเป็นการต่อต้านและป้องกันการล้มล้างทางความคิดความเชื่อโดยคอมมิวนิสต์ในเกาหลีเหนืออีกทางหนึ่ง อย่างไรก็ตามการประกอบพิธีกรรมของมูตงนั้นถูกห้ามเนื่องจากมีเสียงดัง และจะประกอบพิธีได้เฉพาะที่ๆ ได้จัดไว้เท่านั้น และเมื่อมีการพัฒนาชนบทของเกาหลีใต้ (แชมาอิล อุนดง) ทำให้มีการล้มล้างความคิดแบบไสยศาสตร์ หมู่บ้านของมูตงและวิหารต่างๆนั้นถูกทำลายจำนวนมาก ทำให้มูตงต้องผจญกับการอยู่รอดในสังคมท่ามกลางศาสนาที่ทรงอิทธิพลคือ ศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์ ต่อมาในยุคสังคมเกาหลีปัจจุบัน ประเพณีและการประกอบพิธีกรรมของมูตงนั้นมีให้เห็น โดยทั่วไปเนื่องด้วยความอิสระในการนับถือศาสนาของชาวเกาหลี ทำให้มูตงไม่ถูกกลืนแกล้งและเนรเทศอีกต่อไป อีกทั้งลัทธิวิญญาณนิยมยังคงได้รับการรักษาในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอีกด้วย

Kim Hyun Key และ Hogarth (2002) จากหนังสือ **“Syncretism of Buddhism and Shamanism in Korea”** กล่าวถึงศาสนาพุทธและลัทธิวิญญาณนิยมของเกาหลีในบริบทของความเชื่อของชาวเกาหลีว่าจากบทความของ อะกิระ ซึ่งเป็นนักสังคมวิทยาชาวญี่ปุ่นที่ได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับมูตงในเกาหลีช่วงปีคริสต์ศักราช 1930 ได้กล่าวไว้ว่า ศาสนาพุทธในเกาหลีเปรียบเสมือนบ้านหลังใหญ่ และ ลัทธิวิญญาณนิยมเปรียบเสมือนบ้านหลังเล็ก จากคำกล่าวนี้ได้สะท้อนถึงความใกล้ชิดกันเป็นอย่างดีระหว่าง 2 ความคิดความเชื่อนี้ ต่อมาในปัจจุบันความคิดความเชื่อของสังคมเกาหลีได้ประสบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่คือ ศาสนาคริสต์ในปัจจุบันได้มีผู้นับถือมากขึ้นจนอาจกล่าวได้ว่า ประเทศเกาหลีใต้ในปัจจุบันนั้นเป็นประเทศแห่งคริสต์ศาสนา เพราะศาสนาคริสต์นั้นมากับความทันสมัย อีกทั้งศาสนาคริสต์ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของประเทศอุตสาหกรรมใหม่อีกด้วย ในขณะที่ศาสนาพุทธนั้นเข้ามาในประเทศเกาหลีพร้อมกับลัทธิอาณานิคมในอดีตและเคยรุ่งเรืองตั้งแต่ยุคราชวงศ์โชซอน จนกระทั่งช่วงปีคริสต์ศักราช 1980 ที่ศาสนาคริสต์เริ่มเข้ามาในประเทศเกาหลี ปัจจุบันลัทธิวิญญาณนิยมกลายเป็นสิ่งที่ล้าสมัยและน่าขบขันของชาวพุทธในเกาหลีที่ได้ปฏิเสธการเชื่อมโยงระหว่างศาสนาพุทธและลัทธิวิญญาณนิยมเข้าด้วยกัน ทั้งนี้เพราะระบบการศึกษาของประเทศเกาหลีเองที่มูตงและศาสนาพุทธ ได้กลายเป็นความแตกต่างระหว่างทัศนคติในเรื่องของศาสนาและความเชื่อของชาวเกาหลี อีกทั้งศาสนาพุทธในเกาหลีได้มีความพยายามอย่างยิ่งในการยกระดับมาตรฐานของตนเองเพื่อทำการแข่งขันกับศาสนาคริสต์โดยผ่านทาง การพัฒนา

ทฤษฎีการศึกษาและพยายามหลีกเลี่ยงในเรื่องของไสยศาสตร์ ส่วนมุขังในยุคปัจจุบันนั้น ได้ปรับเปลี่ยนทัศนคติของตัวพวกเราเอง สืบเนื่องจากมุขังรุ่นใหม่ที่ได้รับการศึกษามากกว่ามุขังในอดีตที่เคยวิตกกังกับการนับถือที่มีความเฉพาะของพวกเขาที่ทำให้ต้องปิดบังความคิดความเชื่อที่มี ได้เปิดเผยตัวตนมากขึ้นและพวกมุขังรุ่นใหม่ได้มีความภาคภูมิใจในสิ่งที่พวกเขาทำ ไม่ต้องปิดบังตัวตนโดยแฝงกับศาสนาพุทธอีกต่อไป อีกทั้งมุขังบางคนยังกล่าวอีกว่า “มุขก (คำเรียกลัทธินิยมในภาษาเกาหลี)” นั้น ไม่ได้เหมือนกับศาสนาพุทธทั้งหมด แต่เป็นเพียงการหยิบยืมบางส่วนมาเท่านั้น นอกจากนี้ผู้เขียนมีความคิดเห็นโดยเปรียบเทียบว่า ศาสนาคือต้นไม้ต้นหนึ่งที่มีกิ่งก้านสาขาย่อยๆ แตกมาจากกิ่งใหญ่อีกทีหนึ่ง และอย่าพยายามที่จะตัดแปลงทางพันธุกรรมใดๆ กับต้นไม้ต้นนี้ เหมือนกับศาสนาพุทธในเกาหลีและลัทธินิยมในเกาหลีที่ยังคงอยู่ร่วมกันต่อไป

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ และ นิภาวรรณ วิรัชนิภาวรรณ (2533) จากหนังสือ “การเข้าทรงและร่างทรง : ความเชื่อถือพิธีกรรมและบทบาทที่มีต่อสังคม” กล่าวถึงคนทรงกับความเชื่อและบทบาทต่อสังคมว่า ร่างทรงมีบทบาทที่สำคัญ 2 ประการคือ บทบาทต่อปัจเจกชนหรือร่างทรง และบทบาทต่อสังคม ซึ่งบทบาททั้งสองส่วนนั้นได้เกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองด้วย และบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งคือ การที่คนทรงนั้นได้ช่วยแก้ไขปัญหามองอย่างของมนุษย์ เช่น ช่วยตอบปัญหาที่แม้จะไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และคำตอบจากการเข้าทรงนั้นก็จะเป็นที่ยอมรับจากผู้รับบริการ นอกจากนี้ การเข้าทรงยังช่วยหาทางออกให้แก่ปัจเจกชน และประชาชนที่เดือดร้อนได้มาขอรับบริการ การมาขอรับบริการนั้นมีสาเหตุสำคัญ เช่น ความล้มเหลวของการรักษาโรคแผนปัจจุบัน ความศรัทธาเลื่อมใสในการเข้าทรง ร่างทรง และพิธีกรรมทางไสยศาสตร์ที่ซึมซาบอยู่ในจิตใจของประชาชน หรือมีสาเหตุจากการที่ประชาชนประสบกับปัญหาส่วนตัว ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเข้าทรงนั้น ได้ช่วยแก้ปัญหาทางด้านจิตใจหรือจิตวิทยาของคนในสังคมอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และปัญหาอื่นๆ เช่น การเจ็บป่วย การขาดที่พึ่ง และการขาดความมั่นคงในชีวิต ประกอบกับผู้ให้คำแนะนำปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหานั้น นักจิตวิทยาและนักบวชนั้นไม่มีความสามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้ ทำให้คนทรงและการเข้าทรงจึงเข้ามามีบทบาทในการตอบสนองทางจิตใจได้ดีกว่า ดังนั้นการที่คนทรงยังคงมีอยู่ท่ามกลางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงจึงไม่ใช่สิ่งที่แปลกแต่อย่างใด ทั้งนี้เพราะเหตุผล 4 ประการคือ ประการแรก ประชาชนในสังคมเกิดความเลื่อมใสศรัทธาจึงมาใช้บริการและการเข้าทรงสามารถตอบสนองความต้องการของปัจเจกชนและสังคมได้ ประการที่สอง ร่างทรงมีการให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนเสมอมา ประการที่สาม ร่างทรงมีการปรับประยุกต์พิธีกรรมบางส่วนให้เข้ากับสังคมด้วย ประการสุดท้าย ร่างทรงได้ตั้งระบบระเบียบ รวมทั้งมีข้อกำหนดไว้อย่างแน่นอน ซึ่งร่างทรงใช้เป็นหลักยึดถือและปฏิบัติสืบมาเป็นเวลาช้านาน ฉะนั้นเรา

อาจกล่าวได้ว่า แม้ว่าสังคมจะได้พัฒนาทางด้านวัตถุไปมากเพียงใดก็ตามแต่จิตใจและความนึกคิดของมนุษย์ก็ยังคงมีความคล้ายคลึงกับจิตใจและความนึกคิดของมนุษย์ในยุคบรรพกาล

จากการทบทวนวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง *The moon that embraces the sun* ทำให้ผู้ศึกษาทราบว่าศาสนาพุทธในเกาหลีเปรียบเสมือนบ้านหลังใหญ่และลัทธิคณทรวงนั้นเปรียบเสมือนบ้านหลังเล็ก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความใกล้ชิดกันเป็นอย่างดีระหว่าง 2 ความคิดความเชื่อนี้ แต่หลังจากที่ประเทศเกาหลีตกเป็นอาณานิคมของประเทศญี่ปุ่นแล้ว ทำให้ลัทธิคณทรวงในเกาหลีถูกลดบทบาทลง ถูกห้ามไม่ให้ประกอบพิธีเสียงดังและถูกจำกัดบริเวณต่อมาในยุคสังคมนิยมเกาหลีปัจจุบัน ประเพณีและการประกอบพิธีกรรมของลัทธิคณทรวงนั้นมิให้พบเห็นโดยทั่วไปเนื่องด้วยความอิสระในการนับถือศาสนาของชาวเกาหลี ลัทธิคณทรวงยังได้รับการรักษาในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ตามแนวคิดของ Kim Hyun Key และ Hogarth (1999 และ 2002) ร่างทรงมีบทบาทที่สำคัญหลายด้าน เช่น เป็นกลุ่มคนที่ช่วยหาทางออกให้แก่ปัจเจกชน เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาและช่วยแก้ปัญหาทางด้านจิตใจหรือจิตวิทยาของคนในสังคมอย่างมาก ตามแนวความคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ และ นิภาวรรณ วิรัชนิภาวรรณ (2533) ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Kim Tae Kon และ Chang Soo Kyung (1998) ที่กล่าวว่าชาวเกาหลีส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อเรื่องลัทธิวิญญาณนิยม เพราะชาวเกาหลีได้ค้นพบความอัศจรรย์ในพลังของลัทธิวิญญาณนิยมที่สามารถช่วยให้พวกเขาหายป่วยได้ ทำนายผลผลิตทางการเกษตรได้ หลีกเลียงภัยพิบัติได้ รวมไปถึงทำให้กลายเป็นเศรษฐีได้ ดังนั้นลัทธิวิญญาณนิยมจึงสามารถปลดปล่อยความทุกข์โดยการมอบความรู้สึกรู้เรื่องของความปลอดภัย ความหวังที่จะมีชีวิตที่ดี และความหมายของชีวิตกับชีวิตในอุดมคติได้ ส่วนแนวความคิดของ Halla Pai Huhm (1980) กล่าวว่ารูปแบบพิธีกรรมของลัทธิคณทรวงนั้นพบว่า การประกอบพิธีกรรมของลัทธิคณทรวงมีความหลากหลาย จะประกอบพิธีกรรมท่ามกลางเสียงดนตรี การเต้น และเพลง มุ่งตั้งเชื่อว่าพลังของพวกเขาเป็นพลังที่อยู่ในฐานะของผู้รับที่แสดงออกทางพิธีกรรม มุ่งตั้งจำนวนหนึ่งได้ทำการสร้างสรรค์ในเรื่องของการเต้นและดนตรีให้มากขึ้นจากรูปแบบเดิม

อนึ่งการศึกษาเกี่ยวกับคณทรวงในประเทศเกาหลีผ่านภาพยนตร์เรื่อง *The moon that embraces the sun* ยังไม่มีผู้ใดศึกษาถึงความสำคัญและอิทธิพลของคณทรวงที่มีต่อทุกคนชั้นในสมัยโซซอนจากภาพยนตร์เรื่อง *The moon that embraces the sun* ดังนั้นผู้ศึกษาจึงใคร่ศึกษา “การศึกษาคณทรวงในประเทศเกาหลีผ่านภาพยนตร์เรื่อง *The moon that embraces the sun*” เพื่อสร้างองค์ความรู้และขยายขอบเขตการศึกษาเกี่ยวกับคณทรวงในภาพยนตร์เรื่อง *The moon that embraces the sun* ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย

เรื่องย่อภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun

The moon that embraces the sun เป็นเรื่องราวภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์แนว โรแมนติก ย้อนยุคซึ่งเกิดขึ้นในสมัยโจซอน เรื่องราวความรักเกิดขึ้นเมื่อยอนอูเด็กสาวชาวจุลลาด ลูกสาวขุนนางคนสนิทของพระราชองค์ก่อนเข้าวังไปคูพี่ชายของตนสอบเข้ารับราชการเป็นครั้งแรก และได้เจอกับองค์ชายอิสวอน องค์ชายเกิดชอบพอยอนอูตั้งแต่แรกพบแต่ยอนอูไม่รู้ว่องค์ชายอิสวอนคือรัชทายาทคิดว่าเป็นขโมยจึงเกิดการเข้าใจผิดกันขึ้น หลังจากนั้นทั้งคู่ก็ได้เขียนจดหมายติดต่อกันผ่านทางพี่ชายของยอนอูที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์สอนองค์ชายอิสวอน พอดีกับช่วงที่มีการคัดเลือกพระราชินี ยอนอูเข้าร่วมการทดสอบ สุดท้ายก็ได้รับคัดเลือกให้เป็นพระราชินี แต่ยังไม่ทันจะถึงวันพิธีอภิเษกสมรส ยอนอูเกิดอาการป่วยเป็นโรคที่แม่แต่หมอลงกก็ไม่อาจทราบได้ว่าเป็นโรคอะไรและไม่มีทางรักษา ยอนอูจึงสิ้นลมและทันทีที่ถูกปลดจากตำแหน่งว่าที่ราชินี คุณหนูโบกของ ลูกสาวขุนนางอีกฝ่ายก็ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งนี้แทน นั่นทำให้องค์ชายอิสวอนเสียใจเป็นอย่างมาก

เมื่อเวลาถัดมาหลายปีองค์ชายอิสวอน โตขึ้นดำรงตำแหน่งพระราชินีได้เดินทางไปเยี่ยมชมความเป็นอยู่ของราษฎรในชนบท พระองค์จึงปลอมตัวเป็นสามัญชนเพื่อออกนอกวังกับองครักษ์แต่กลับติดฝน จึงเข้าไปหลบไปกระท่อมแห่งหนึ่ง พระองค์ได้พบกับหญิงสาวรูปงามคนนึง แต่เธอการวะพระองค์ถึง4ครั้ง นั่นหมายความว่าเธอรู้ว่าเขาเป็นพระราชนัดดาเอง เพราะเธอเป็นคนทรงขนชั้นที่ด้อยต่ำที่สุดในสมัยนั้น ทันทีที่พระองค์เห็นหญิงสาวคนนี้ก็พาลให้นึกถึงยอนอูเสียไม่ได้ เนื่องจากหญิงสาวคนนี้ไม่เพียงแต่มีรูปโฉมที่งดงามเท่านั้น เธอลับมีวาทะศิลป์ที่เป็นเลิศทั้งทางด้านกาพย์และกลอนเหมือนกับยอนอูไม่มีผิด และถึงแม้พระองค์จะทรงไต่ถามหาความจริง แต่คนทรงก็ยืนยันว่าเธอไม่ใช่คนที่พระองค์รู้จัก เธอจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าตนเป็นใคร พระองค์เห็นดังนั้นจึงล้มเลิกความคิดที่ว่ายอนอูยังมีชีวิตอยู่ อีกทั้งยังนึกชื่นชมในความสามารถของเธอ และเมื่อรู้ว่าเธอไม่มีชื่อแน่เนื่องจากสูญเสียความทรงจำก่อนที่จะมาเป็นคนทรง ก่อนเสด็จกลับพระราชวังประทานชื่อให้เธอว่า วอล ซึ่งแปลว่าพระจันทร์

ในการพบกันครั้งนั้นทำให้องค์ชายรัชทายาท อิสวอน เกิดตกหลุมรัก วอล ผู้ซึ่งมีอะไรหลายอย่างคล้ายกับ ยอนอู อดีตคู่หมั้นของพระองค์ ที่พระองค์คิดว่าเสียชีวิตไปแล้ว นอกจากนี้พระองค์ยังคงตามสืบเบื้องหลังการตายของยอนอูคู่หมั้นของพระองค์เองอย่างลับๆพร้อมกับได้รับความช่วยเหลือจากองครักษ์มือขวาและขันทีคนสนิทที่คอยปกป้องคุ้มครองพระองค์จากฝ่ายขุนนาง

ที่ไม่หวังดีต้องการ โคนล้มพระองค์ลงจากราชบัลลังก์ เนื่องจากพระราชินีไม่ยอมเข้าหอกับพระราชินี ทั้งคู่มีความสัมพันธ์หมางเมินกันมาตั้งแต่ที่ยอนอุจากไปและไม่มีทีท่าว่าจะสามารถมีทายาทสืบทอดราชบัลลังก์ได้ ฝ่ายขุนนางจึงพยายามร่วมมือกันก่อกบฏกันอย่างลับๆมาโดยตลอด ซึ่งพระราชินีเองก็รู้เรื่องนี้อยู่แล้วเป็นอย่างดี แต่ยังไม่กล้าทำอะไรกับพวกขุนนางและไม่ออกตัวว่าตนรู้

ในขณะที่เดียวกันเนื่องจากสุขภาพของพระราชินีไม่ค่อยแข็งแรง ถึงจะเสวยยาจากฝ่ายหมอหลวงก็แล้ว แต่โรคที่เป็นอยู่ก็ไม่หายเสียที ทำให้ฝ่ายโหรหลวงและฝ่ายคนทรงหลวงมาปรึกษาหาวิธีรักษาพระราชินี โดยการประทานยันตรามนุษย์ให้เข้าไปดูศพหลังร่ายในหีบธรรมทุกคนตอนที่พระองค์ทรงบรรทมอยู่ แต่สุดท้ายก็โดนพระองค์จับได้ว่ายันตรามนุษย์คือ วอล คนทรงที่เคยเจอในกระท่อมกลางป่าตอนออกไปสำรวจหมู่บ้าน จึงสั่งให้นางคอยอยู่ใกล้ๆห้ามไปไหน ในช่วงที่วอลคอยเป็นยันตราให้พระราชินีนั้น เธอรู้สึกที่ตัวเองเชื่อมโยงและผูกพันกับวิญญาณของยอนอุ ซึ่งตลอดเวลาที่พระราชินีอยู่กับวอลก็มักจะคิดว่าเธอคือยอนอุ เพราะความคล้ายกันในทุกๆด้านทำให้พระองค์ทรงเปลือใจชอบคนทรงวอล ทางด้านพระราชินีเมื่อรู้ข่าวว่าพระราชินีทรงแอบมีใจให้คนทรงวอลที่อยู่ด้วยกันทุกคืน พยายามคิดหาวิธีทางกำจัดคนทรงวอลให้ออกไปจากวัง แต่พอไม่สำเร็จก็ถึงกับเล่นคุณไสยใส่แต่โชคดีที่คนทรงนกของช่วยวอลไว้ได้จึงไม่เป็นอะไร

ในวันหนึ่งพระอัยยิกาและพระราชินีได้ยินเสียงร้องไห้มาจากตำหนักเร็นจันทร์ก็เกิดอาการกลัว พระพันปีจึงมีรับสั่งให้โหรหลวงจัดทำพิธีใช้ร่างทรงดูดวงวิญญาณในวันเดียวกันกับที่ในวังมีการทำพิธีบูชาพระราหู คนทรงวอลจึงถูกสั่งให้ไปเป็นเครื่องบูชาวิญญาณให้แก่วิญญาณในตำหนักเร็นจันทร์ เมื่อวอลถูกขังอยู่ในห้องที่ยอนอุเสียชีวิต ทำหน้าที่ปลอมประโลมดวงวิญญาณอยู่นั้น ความทรงจำในอดีตทั้งหมดก็กลับคืนมาอีกครั้ง เหมือนกับที่พระราชินีได้ข้อมูลหลายๆอย่างจากมือปราบที่นำไปเสาะหาข้อมูลมา หลังจากที่พระราชินีพยายามสืบหาเบาะแสและรวบรวมหลักฐาน สุดท้ายเขาก็พบว่าพระอัยยิกา(สมเด็จพระย่า)และองค์หญิง(น้องสาว)มีส่วนรู้เห็นเป็นใจกับเรื่องการตายของยอนอุ หลังจากที่พระราชินีรู้ความจริงว่าวอลกับยอนอุคือคนเดียวกันที่ถูกทำมนต์ดำใส่จนเสียชีวิตแต่ได้คนทรงนกของช่วยชีวิตไว้วันนั้นคือคนๆเดียวกันจากคำสารภาพของคนทรงนกของที่พยายามปิดเรื่องนี้ไว้เป็นความลับมาโดยตลอด เนื่องจากกลัวว่าถ้าฝ่ายขุนนางรู้ความจริงว่ายอนอุยังมีชีวิตอยู่ ยอนอุก็จะตกอยู่ในอันตรายอีกครั้ง ทำให้พระราชินีส่งลงโทษประหารขุนนางทุกคนที่กระทำความผิด รวมถึงลงโทษผู้ที่มีส่วนรู้เห็นเป็นใจกับฝ่ายยอนอุ พระอัยยิกาโดนลอบปลงพระชนม์จากขุนนางคนสนิทที่หักหลังวางยาพิษ พระมเหสีผูกคอตายเนื่องจากไม่สามารถทนอยู่ต่อไปในฐานะพระราชินีที่พระราชินีไม่รักได้ ส่วนองค์หญิงน้องสาวของพระราชินีที่ไม่ได้ตั้งใจกระทำความผิดแต่โดนพระอัยยิกาทรมานไปโดยไม่รู้ตัว มีโทษให้ปลดยศแล้วเนรเทศออกไปอยู่นอกเมืองชั่วคราว ทางด้านวอลหรือยอนอุหลังจากที่จำความได้แล้วก็กลับมารองตำแหน่งพระมเหสีและช่วยเหลือพระราชินี

ปกครองบ้านเมืองอย่างเป็นธรรมอีกครั้ง อีกทั้งยังได้ให้กำเนิดองค์ชาย1พระองค์และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

บทบาทของคนทรงที่มีต่อราชวงศ์เกาหลีจากภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง **The moon that embraces the sun**

1. คนทรงเปรียบได้กับที่ปรึกษาเอกของราชวงศ์เกาหลี

ชาวเกาหลีส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อเรื่องลัทธิวิญญาณนิยม(ลัทธิมูตังหรือลัทธิคนทรง) สาเหตุมาจากการที่ลัทธิคนทรงสามารถช่วยให้พวกเขาหายป่วยได้ ทำนายผลผลิตทางการเกษตรได้ หลีกเลียงภัยพิบัติได้ รวมไปถึงทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ดังนั้นลัทธิคนทรงจึงสามารถปลดปล่อยความทุกข์โดยการมอบความรู้สึกในเรื่องของความปลอดภัย ความหวังที่จะมีชีวิตที่ดี และความหมายของชีวิตกับชีวิตในอุดมคติได้ จึงทำให้ราชวงศ์เกาหลีใช้ลัทธิคนทรงเป็นที่พึ่งทางใจ ไม่ว่าจะทำอะไรที่มีผลกระทบต่อราชวงศ์และประเทศชาติบ้านเมืองจำเป็นต้องปรึกษาและได้รับคำแนะนำจากคนทรงก่อน ดังจะเห็นได้จากเหตุการณ์ในภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embrace the sun ดังต่อไปนี้

เมื่อตอนที่ลูกสาวของขุนนางคนสนิทของพระราชาทั้ง2คนได้เข้าวังมาเป็นเพื่อนเรียนขององค์หญิง พระพันปีได้ข่าวดังนั้นจึงมีรับสั่งให้เจ้าสำนักของลัทธิคนทรงคนใหม่มีนามว่านกของเข้าเฝ้า เพื่อให้ดูดวงว่า 1 ในเด็กสาว2คนนี้ ใครมีราศีที่จะได้เป็นพระราชินีองค์ต่อไป โดยมีบทสนทนา ดังนี้

พระพันปี “เจ้าคงรู้เรื่องแล้วสินะ ข้าอยากให้คุณเจ้าคูโหวงเฮ้งเพื่อนขององค์หญิง”

คนทรงนกของถาม “อยากให้คุณด้านไหนเพคะ”

พระพันปีได้ยินดังนั้นจึงยิ้มอย่างมีเลศนัย “เจ้าเดินทางไปชำระจิตบนเขาชะนาน สายตาคงคมกล้ากว่าเดิม ในบรรดาเด็ก2คนนี้ คุณคิดว่าใครที่มีแววจะเป็นราชินี”

หลังจากดูเสร็จ คนทรงนกของก็กราบทูลต่อพระพันปี โดยมีบทสนทนาดังต่อไปนี้

พระพันปีถามด้วยความตื่นเต้น “ว่าไง มีราศีราชินีไหม...” คนทรงนกของเงิบ มีสีหน้ากุ่มอกกุ่มใจ พระพันปีจึงถามซ้ำ “ทำไมเจ้าถึงไม่ตอบ.. ไม่มีหรือ”

คนทรงนกของตอบด้วยสีหน้าเป็นกังวล “ยินดีด้วยเพคะ ทุกสิ่งจะเป็นไปตามพระประสงค์”

พระพันปีได้ฟังดังนั้นจึงมีสีหน้าดีอกดีใจ “อ้อนั่น บุตรีของเสนาบดี...”

“นางจะได้ครองตำหนักราชินีเพคะ” คนทรงนกของริบกล่าว

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าการอภิเษกสมรสขององค์ชายจะต้องผ่านการดูตัวและราศีจากคนทรงก่อน เพราะมีความเชื่อว่าถ้าเลือกราชินีผิด บ้านเมืองจะเกิดแต่ความวุ่นวายโกลาหลไร้ซึ่งความสงบ แต่ถ้าเลือกราชินีถูกคนก็จะมาค้ำจุนก่อกองอำนาจพระมหากษัตริย์ได้ เหมือนอย่างที่พระพันปีขอให้คนทรงมาช่วยดูราศีของเด็กที่จะมาเป็นราชินีองค์ต่อไป

ด้านความเจ็บป่วยก็เช่นเดียวกัน จะเห็นได้จากเหตุการณ์ต่อไปนี้ว่าคนทรงมีบทบาทต่อราชวงศ์เป็นอย่างมาก คนในราชวงศ์และขุนนางในวังมีความเชื่อว่าคนทรงจะสามารถทำให้พระราชายหายจากความเจ็บป่วยและทำให้พิธีเข้าหอสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีดังจะเห็นได้จากเหตุการณ์ในภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embrace the sun ดังต่อไปนี้

พระอัยยิกาทรงต้องการให้หาฤกษ์ส่งตัวพระราชานและพระราชินีเข้าหอ จึงสั่งให้โอรสหลวงไปตามตัวคนทรงนกของกลับมาเพื่อมาจัดการหาฤกษ์และทำพิธีส่งตัวให้ เนื่องจากก่อนหน้านี้พระราชามีอาการเจ็บป่วยเรื่อยมาและสุขภาพพลานามัยไม่แข็งแรงเท่าที่ควร จึงไม่สามารถร่วมหอกับพระราชินีได้ ดังบทสนทนาต่อไปนี้

“กว่าจะหาท่านเจอ รู้ว่าใหม่ว่าลำบากแค่ไหน” โอรสหลวงกล่าวทันทีที่ได้พบกับคนทรงนกของ

“จะตามหาเข้าไปทำไมหรือคะ” คนทรงนกของถามกลับอย่างห้วนใจ เนื่องจากรู้จุดประสงค์การมาของโอรสหลวงแต่ตนไม่พร้อมที่จะกลับไปตำหนักคนทรงหลวง เพราะเกรงว่าพระอัยยิกาจะรู้ความจริงเรื่องของโอรสที่ตนได้ช่วยชีวิตเอาไว้

“ก็เพราะพระอัยยิกามีพระเสาวนีย์ให้ท่านกลับตำหนักคนทรงหลวง”

“รองเจ้าสำนักก็ดูแลตำหนักคนทรงหลวงเป็นอย่างดีนี่คะ”

“ดีที่ไหนกัน ฝ่ายบาททรงประจวบหนักกลางทุกวัน ท่านเป็นคนทรงหลวง จะไม่ทำอะไรน้อยหรือ”

“ข้าหมกสิ้นความสามารถแล้ว” คนทรงนกของริบปฏิเสธ

“ท่านอย่าถ่อมตัวไปหน่อยเลย ตอนนี้อำนาจแห่งสวรรค์เกิดการเปลี่ยนแปลง ดวงดาวก็ริบหรี่ ดวงจันทร์เป็นสีเลือด มีคัมภีร์ทุกที่... ต้องให้ท่านช่วย” โอรสหลวงกล่าวตามความจริง แต่

นกงอกเกิดสีหน้ากระอักกระอ่วนใจ ไม่อยากกลับไปที่วังอีก โจรหลวงเห็นว่านกงอกไม่ตอบอะไร จึงพูดต่อ “พระอัยยิกามีพระเสาวนีย์ให้เราพาท่านกลับไปให้ได้ ไม่งั้น โจรที่ห้ามออกจากวังอย่าง เราจะออกมาตามหาท่านได้แบบนี้หรือ”

“งั้นอีกสองสามวันข้าจะไปเข้าเฝ้าพระอัยยิกาเพื่อกราบทูลด้วยตัวเอง สำหรับวันนี้ขอเชิญพวกท่านกลับไปก่อน” คนทรงนกงอกยอมกลับไปวังไปรักษาพลานามัยของพระราชตามพระประสงค์ของพระอัยยิกา

วิธีการรักษาให้พลานามัยของพระราชดีขึ้นนั้นคือการนำเอาคนทรงมาเป็นยันตรามนุษย์ โดยคนทรงที่เอามาเป็นยันตราจะต้องมีดวงสมพกับพระราชและมีพลังพิเศษที่โดดเด่น ซึ่ง โจรหลวงได้ดูโหงวเฮ้งของโฮยอนอู(นางเอก) ซึ่งเป็นคนทรงในขณะนั้นแล้วบอกว่ามีดวงที่จะสามารถเกื้อหนุนให้พระราชหายจากอาการประชวรทั้งปวร พระอัยยิกาจึงเห็นด้วยว่าให้นำเอาคนทรงคนนั้นมาเป็นยันตรามนุษย์คู่พลังร้ายของพระราชให้หมดไปสิ้น ดังจะเห็นได้จากเหตุการณ์ในภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embrace the sun ดังต่อไปนี้

“ขอบังอาจทูลถาม ทรงรู้จักยันตรามนุษย์ไหมพะยะคะ” โจรหลวงทูลถาม

“ยันตรามนุษย์งั้นหรือ” พระอัยยิกาทูลด้วยความสงสัย

“ถูกแล้วพะยะคะ ใช้มนุุษย์แทนฝ้ายันต์ ให้รับเอาเคราะห์และวิญญูณร้ายจากบุคคลหนึ่งเข้าสู่ตัว เขวากันว่าไม่มียันต์ชนิดใดที่จะขลังกว่านี้อีกแล้วพะยะคะ หากให้คนทรงนางนั้นเข้าห้องบรรทมฝ่าบาทเพื่อดูดซับความชั่วร้ายทั้งปวง...”

“แต่จะบังอาจเอาคนทรงชั้นต่ำเข้าห้องบรรทมได้อย่างไร ยิ่งไปกว่านั้นฝ่าบาททรงไม่ยอมแน่” พระอัยยิกาแย้งขึ้นมาเมื่อเห็นว่าไม่ควรที่จะให้คนทรงชนชั้นที่ต่ำที่สุดเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพระราชานาดนั้น

“ทั้งหมดจะเกิดขึ้นตอนฝ่าบาทบรรทมพะยะคะ” โจรหลวงรีบทูลบอก

“แล้วพลังศักดิ์สิทธิ์ของนาง เชื่อถือได้แค่ไหน”

“โหงวเฮ้งของนางสะท้อนผลสำเร็จของพิธีเข้าหอได้ดีที่สุดแล้วพะยะคะ”

“อีกเดือนเดียวจะถึงฤกษ์พิธีเข้าหอของฝ่าบาท หากเด็กคนนั้นช่วยฟื้นฟูพระพลานามัยได้ทัน...” พระอัยยิกาคิดถึงผลดีของการรักษาพลานามัยของพระราชโดยไม่ต้องใช้ยารักษา ก็คลี่ยิ้มออกมาอย่างมีเลศนัย โจรหลวงเห็นดังนั้นจึงกล่าวขำ

“พิธีเข้าหอจะประสบความสำเร็จเป็นแน่แท้พะยะคะ”

พระอัยยิกาได้ฟังดังนั้นก็ยังมั่นใจในคำพูดของโจรหลวงมากขึ้นไปอีก คิดว่าโฮยอนอูจะ

สามารถเป็นยันตรามนุษย์ที่มีพลังสามารถทำให้พระราชายหายป่วยจากโรคร้ายได้ จึงมีรับสั่งให้โฮยอนอูเป็นยันตรามนุษย์คอยเข้าเฝ้าพระราชายามบรรทมและดูคชับสิ่งเลวร้ายทุกคืน

พระราชายทรงบรรทมอย่างสบาย อารมณ์ดี และมีพระอาการดีขึ้นเรื่อยๆ จากที่เคยเป็นคนกร้าวกราดเป็นที่น่าเกรงกลัวของบรรดาขุนนางและคนรับใช้ในวังก็กลายเป็นคนอารมณ์ดียิ้มแย้มแจ่มใสตลอดเวลา พระองค์จึงไต่ถามขันทีคนสนิทถึงสาเหตุของพระพลานามัยที่แข็งแรงขึ้น โดยมีบทสนทนาดังต่อไปนี้

“อาจารย์สำนักโหรหลวงนำยันต์เข้ามา บรรทมหลับสบายดีไหมพะย่ะค่ะ”

“ยันต์นั้นหรือ... แปลกมาก ปกติข้าเกลียดของพรรค์นี้ แต่นี่ข้ารู้สึกสบายจัง”

เครื่องยันต์คนทรงเป็นสิ่งยืนยันถึงพลานามัยที่แข็งแรงขึ้นของพระราชาย โหรหลวงเห็นอาการพระราชายดีขึ้นจึงเข้าเฝ้าพระอัยยิกาและกราบทูลข่าวดีว่ายันตรามนุษย์ที่ตนนำไปดูคชับสิ่งชั่วร้ายแก่พระราชานั้นประสบความสำเร็จ ทำให้พระอัยยิกาปราบปลื้มใจเป็นอย่างมาก โดยมีบทสนทนาดังต่อไปนี้

“จริงหรือ พระอาการทรงดีขึ้นจนเป็นที่โจษจันเชียวหรือ” พระอัยยิกากล่าวด้วยความดีใจที่เห็นว่ายันตรามนุษย์ได้ผลดีเกินคาด

“พะย่ะค่ะ เครื่องเขากี่เสวยครบทุกอย่าง เหลือน้อยกว่าที่เคยมากนักพะย่ะค่ะ”

“ยันตรามนุษย์นั้นได้ผลดีเหลือเกิน”

“จริงพะย่ะค่ะ”

“เพียงไม่กี่คืนก็ดีขึ้นจนเป็นที่พูดถึง เด็กนั้นมีอภินิหารซัดๆ เห็นที่ข้าต้องไปชมเขานางด้วยตัวข้าเองเสียแล้ว”

พระพันปีทรงเสด็จมาที่ตำหนักของพระอัยยิกาเพื่อทูลเรื่องพลานามัยที่แข็งแรงขึ้นของฝ่าบาท อีกทั้งฝ่าบาทยังมีสีหน้ายิ้มแย้มตลอดเวลา แตกต่างจากเมื่อก่อนอย่างสิ้นเชิง พระพันปีดีใจมากจึงกราบทูลให้พระอัยยิกาได้ทรงทราบ พระอัยยิกาเห็นว่าเป็นเพราะคนทรงยันตรามนุษย์จึงคิดชื่นชมในความสามารถและพลังพิเศษของยันตรามนุษย์ โดยมีบทสนทนาที่ชื่นชมความสามารถของคนทรงดังต่อไปนี้

“น่าเหลือเชื่อจริงๆ พอรับคนทรงนั้นเข้าวังทุกอย่างก็ดีขึ้น” พระอัยยิกาตรัส ทรงเชื่อมั่นว่าเป็นเพราะคนทรงนางนั้นจริงๆ ที่ดูจับความชั่วร้ายที่เข้ามาอย่างกรายฝ่าบาทไปจนหมดสิ้น พระพันปีได้ฟังดังนั้นจึงตรัสว่า “จะเป็นเพราะคนทรงนั้นได้อย่างไร คงเพราะสวรรค์รับรู้ที่พระอัยยิกาทรงห่วงใยฝ่าบาทมากกว่านะเพคะ”

“แค่อยู่ในห้องพระบรรทมพระพลานามัยก็ดีขึ้น ความเมินหมางกับพระราชินีก็หมดไป สมแล้วที่เป็นทายาทคนทรงนกของ” พระอัยยิกาตรัสอย่างภาคภูมิใจในความสามารถของคนทรงนกของและทายาทของเธอ

2. คนทรงมีอำนาจเทียบเท่ากับพระมหากษัตริย์

ลัทธิคนทรงหรือผู้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาในสมัยโชซอนถูกจัดให้เป็นชนชั้นที่ต่ำต้อยที่สุดในขณะนั้น แต่ทว่าคนทรงกลับถูกยกย่องจากกษัตริย์และมีอำนาจเหนือการตัดสินใจของพระมหากษัตริย์ไม่ว่าคนทรงจะดำเนินคดีหรือแนะนำอะไรกษัตริย์จะต้องฟังและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพราะด้วยความเชื่อที่ว่าคนทรงเป็นเพียงคนเดียวที่สามารถเชื่อมโยงกับโลกสวรรค์ได้ และชาวเกาหลีในสมัยก่อนมีความเชื่อที่ว่ากษัตริย์คือผู้ที่กำเนิดลงมาจากสวรรค์ ซึ่งจะเห็นบทบาทและความสำคัญของคนทรงที่มีต่อกษัตริย์และราชวงศ์ได้จากเหตุการณ์ในภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embrace the sun ดังต่อไปนี้

ก่อนพิธีส่งตัวเข้าหอพระราชธาและพระราชินีก็ได้ทำตามคำแนะนำของคนทรงว่าไม่ควรจะอยู่ใกล้กันช่วงระยะเวลา1เดือนก่อนทำพิธีส่งตัวเข้าหอ พระราชาและพระราชินีจึงต้องยอมฟังคำแนะนำและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โดยมีบทสนทนาระหว่างพระราชาและพระราชินีดังต่อไปนี้

“อีกหนึ่งเดือนไซ้ไหม” พระราชาเอ่ย

“ทรงตรัสถึงเรื่องอะไรหรือเพคะ”

“กำหนดวันเข้าหอของเรา คนทรงหลวงแนะนำให้เราอยู่ห่างๆกันเพื่อชำระร่างกายและจิตใจ หวังว่าเจ้าคงเข้าใจ” พระราชาบอกพระราชินี ทำให้พระราชินีปฏิเสธไม่ได้ในเมื่อเป็นคำแนะนำของคนทรง จึงต้องยอมทำตามแต่โดยดี

คนทรงนกของเข้าเฝ้าพระอัยยิกาเพื่อมากราบทูลความก๊ิบหน้าเรื่องฤกษ์เข้าหอและอยากจะทำของส่งตัวยอนอูที่เป็นขันธราชมุขย์ออกนอกวัง แต่พระอัยยิกาเกรงว่าจะไม่เป็นผลดีต่อพระอาการ

ของพระราชานักหากไม่มีอันตรายมนุษย์อยู่คอยดูจับสิ่งชั่วร้าย พระอัยยิกาจึงมีท่าทีไม่ยากให้คนทรงยอนออกจากไป ดังบทสนทนาดังต่อไปนี้

“ตามที่รับสั่ง สำนัก โหรหลวง ได้เลื่อนพิธีเข้าหอให้เร็วขึ้นแล้ว” คนทรงนกของกราบทูล พระอัยยิกาได้ยั้งดั่งนั้นก็ทรงดีใจ

“หรือ งั้นก็ดี ทายาทของเจ้าทำได้ดีมาก หลังพิธีเข้าหอข้าจะตบรางวัลให้อย่างงาม”

“เรื่องนั้น หม่อมฉันมีเรื่องอยากจะกราบทูลเพคะ”

“ว่ามาสิ”

“หม่อมฉันอยากจะขอส่งตัวนางออกจากวัง” พระอัยยิกาได้ฟังดั่งนั้นก็ตกใจ เพราะยังไม่ถึงวันทำพิธีส่งตัวเข้าหอ เกรงว่าถ้าไม่มีอันตรายมนุษย์จะทำให้ทุกอย่างไม่ราบรื่น จึงตรัสว่า

“นี่จะถึงฤกษ์แล้ว ไปตอนนี้ได้อะไร พุดอะไรเหลวไหล”

“พระพลานามัยตอนนี้ ถึงไม่มีอันตรายอยู่ใกล้ก็จะมีแต่ดีขึ้น ที่จริงเก็บยันต์ที่ดูจับพลังร้ายไว้ กลับจะเป็นผลร้ายนะเพคะ”

“แต่ว่าถ้าเราเอายันต์นั้นออกไป แล้วพระอาการเกิดทรุดลงอีก...”

“สิ่งที่สำคัญที่สุดตอนนี้คือให้ฝ่าบาทได้มีพระราชทายาท...”

“ถ้าอย่างนั้น มีวิธีอื่นอีกหรือ”

“ยันต์เสริมพระพลานามัยกับยันต์เสริมเรื่องรัชทายาทแตกต่างกันเพคะ ตั้งแต่คืนนี้ไปเพื่อเตรียมตัวสำหรับพิธีเข้าหอ หม่อมฉันจะจัดยันต์เสริมรัชทายาทให้เพคะ”

“ยันต์เสริมรัชทายาททั้งนี้หรือ... มีอย่างนั้นด้วยหรือ” พระอัยยิกาตรัสถามด้วยความแปลกใจเพราะไม่เคยรู้มาก่อน

“เป็นยันต์เสริมสำหรับคืนเข้าหอเพคะ”

“ข้าเข้าใจแล้ว ขอเพียงให้ได้รัชทายาท ทำอย่างไรก็ได้ เจ้าจัดการได้เลย”

“หม่อมฉันจะทำตามพระเสาวนีย์เพคะ”

จากบทสนทนาข้างต้นจะเห็นได้ว่าคำพูดของคนทรงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของพระอัยยิกาเป็นอย่างมาก และทุกอย่างที่คนทรงพูด พระอัยยิกาก็ทำตามและยินยอมให้เป็นหน้าที่ของคนทรงจัดการเรื่องทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับคนในราชวงศ์ เพราะคิดว่าคนทรงมีความสามารถเหนือกว่าตนและคนทั่วไป ซึ่งนั่นหมายถึงคนทรงมีอำนาจเหนือกษัตริย์และราชวงศ์เสียอีก

3. คนทรงเป็นร่างทรงหรือผู้นำในการประกอบพิธีกรรมที่สำคัญต่างๆของราชวงศ์

คนทรงมีบทบาทที่สำคัญ2ประการคือ บทบาทต่อปัจเจกชนหรือร่างทรงและบทบาทต่อสังคม ซึ่งบทบาททั้งสองส่วนนั้นได้เกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองด้วย และบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งคือ การที่คนทรงนั้นได้ช่วยแก้ไขปัญหาวางอย่างของมนุษย์ นอกจากนี้การเข้าทรงยังช่วยหาทางออกให้แก่ปัจเจกชนและประชาชนที่เดือดร้อนได้มาขอรับบริการ ความศรัทธาเลื่อมใสในการเข้าทรง ร่างทรง และพิธีกรรมทางไสยศาสตร์ที่ซึมซาบอยู่ในจิตใจของประชาชนชาวเกาหลี หรือมีสาเหตุจากการที่ประชาชนประสบกับปัญหาส่วนตัว ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเข้าทรงนั้น ได้ช่วยแก้ปัญหาวางด้านจิตใจหรือจิตวิทยาของคนในสังคมอย่างมาก เช่น การเจ็บป่วย การขาดที่พึ่ง และการขาดความมั่นคงในชีวิต ประกอบกับเป็นผู้ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหา ทำให้คนทรงและการเข้าทรงเข้ามามีบทบาทในการตอบสนองทางจิตใจได้ดีกว่า

การประกอบพิธีกรรมทางลัทธิคนทรงนั้นมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ และมีมาก่อนการเข้ามาของลัทธิขงจื้อกับศาสนาพุทธ อีกทั้งในพื้นที่ชนบทของเกาหลีที่ยังคงมีวัฒนธรรมดั้งเดิมอยู่ นั้นคุณสมบัติของผู้ที่ได้รับความเคารพนับถือในพื้นที่นั้นอาจเป็นคนทรงที่ประกอบพิธีกรรมขนาดใหญ่ได้หรืออาจเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในคัมภีร์ของลัทธิเต๋าหรือของศาสนาพุทธ จากลักษณะต่าง ๆ นี้ทำให้การประกอบรูปแบบพิธีกรรมมีความหลากหลาย และการประกอบพิธีกรรมของคนทรงนั้นจะกระทำท่ามกลางเสียงดนตรี การเต้น และเพลง คนทรงเชื่อว่าพลังของพวกเขาเป็นพลังที่อยู่ในฐานะของผู้รับที่แสดงออกทางพิธีกรรม คนทรงจำนวนหนึ่งได้ทำการสร้างสรรค์ในเรื่องของการเต้นและดนตรีให้มากขึ้นจากรูปแบบเดิม

ในบทความวิจัยเรื่องนี้เนื่องจากผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ถึงบทบาทที่มีต่อราชวงศ์ จึงขอยกตัวอย่างพิธีกรรมที่ทำให้ราชวงศ์เกาหลีรวมไปถึงประชาชนและบ้านเมืองอยู่ร่วมกันได้อย่างร่มเย็นเป็นสุข โดยมีคนทรงเป็นผู้ประกอบพิธีกรรม ซึ่งพิธีกรรมเหล่านี้มีทั้งพิธีรับโชคและพิธีปิดเป่าภัยร้ายต่อต้านมนต์ดำที่ทำร้ายคนในราชวงศ์ ซึ่งจะเห็นได้จากเหตุการณ์ในภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embrace the sun ดังต่อไปนี้

สำนักคนทรงหลวงกับโหรหลวงร่วมกันทำนายว่าจะเกิดเรื่องไม่ดีขึ้น จึงกราบทูลขอให้พระราชาร่วมพิธีบูชาพระราหูเพื่อปิดเป่าสิ่งชั่วร้ายให้พ้นไป จะเห็นได้ว่าคำทำนายของคนทรงเป็นสิ่งที่พระราชารัฐต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตาม ดังบทสนทนาต่อไปนี้

“สำนักคนทรงหลวงทำนายว่าจะเกิดสุริยคราสในวันแรกของเดือน ดวงอาทิตย์จะถูกบดบัง แสงจางสนิท จึงขอกราบทูลเชิญให้ทรงร่วมพิธีบูชาพระราหูพะยะคะ” ขุนนางกราบทูล

“ข้าได้สั่งสำนักคนทรงหลวงกับสำนักโหรหลวงให้เตรียมการแล้ว” พระราชาตรัส

พระอัยยิกาและพระราชินีมักจะได้ยินเสียงผู้หญิงร้องไห้ออกมาจากตำหนักเร็นจันทร์ที่ พระชายองค์ก่อนเคยพำนักอยู่บ่อยๆ ซึ่งก่อให้เกิดความกลัวและหวาดระแวงแก่พระอัยยิกาเป็น อย่างมาก พระอัยยิกาจึงเรียกให้โหรหลวงมาเข้าเฝ้าแล้วตรัสถามถึงสาเหตุที่ตนนั้นได้ยิน แต่ เนื่องจากโหรหลวงไม่สามารถแก้ไขเหตุการณ์เหนือธรรมชาติแบบนี้ได้ จึงตรัสทูลพระอัยยิกาว่า ต้องให้ฝ่ายคนทรงหลวงเป็นผู้ประกอบพิธีกำจัดเสียงร้องไห้ให้หายไป โดยบทสนทนาที่สนับสนุน บทบาทของคนทรงในเหตุการณ์นี้มีดังต่อไปนี้

“เสียงร้องไห้หรือพะยะค่ะ” โหรหลวงที่ถูกเรียกให้มาเข้าเฝ้าถามด้วยความสงสัย

“ใช่เสียงจากตำหนักเร็นจันทร์ที่ถูกปิดตาย” พระอัยยิกายืนยันด้วยน้ำเสียงที่หนักแน่นแต่ แผงไปด้วยความหวาดกลัว

“หรือว่าเป็นเพราะกำลังจะเกิดสุริยคราส...”

“สุริยคราสถูกพยากรณ์เอาไว้แล้ว จะเกี่ยวกับเรื่องลี้ลับนี้ได้อย่างไร” พระอัยยิกาขัด เสียงแข็ง โหรหลวงจึงอธิบายให้ทรงเข้าใจ “พลังหยางของดวงอาทิตย์จะถูกบดบังด้วยพลังหยิน ของดวงจันทร์ ดังนั้นผู้ที่มิจิตอ่อนอาจรู้สึกไม่ปกติได้พะยะค่ะ”

“งั้นหรือ”

“พระอัยยิกาทรงได้ยินเสียงนั้นด้วยหรือพะยะค่ะ”

“พูดอะไรเหลวไหล หว่าข้าเป็นคนจิตอ่อนงั้นหรือ”

“กระหม่อมสมควรตายพะยะค่ะ”

“ผู้คนอ้างเรื่องประหลาดเพื่อชุบชิบนิทาเรื่องที่มึบังควร เมื่อข้ารู้ก็ต้องจัดการ จะเป็นอื่น ไດไปได้อีก”

“ถ้าอย่างนั้นคงต้องให้เจ้าสำนักคนทรงหลวงทำพิธีปลอบขวัญดวงวิญญาณระหว่างที่มีพิธี บูชาพระราชูดีใหม่พะยะค่ะ” โหรหลวงแนะนำ เพราะตนเองไม่มีความสามารถทางด้านนี้

“ปลอบวิญญาณงั้นหรือ ถ้าทำแล้วเสียงร้องไห้จะหายไปไหม”

“พิธีนี้มีขึ้นเพื่อปลอบขวัญดวงวิญญาณ ผลลัพธ์ขึ้นอยู่กับว่าดวงวิญญาณนั้นสงบหรือไม่พะ ยะค่ะ”

หลังจากผ่านเหตุการณ์วุ่นวายเนื่องจากขุนนางร่วมมือกันก่อกบฏมาได้แล้ว มีคนเสียชีวิต ในเหตุการณ์นี้มากมาย พระราชาจึงมีรับสั่งให้ทำพิธีปลอบขวัญวิญญาณที่จบชีวิตลง คนทรงนกของ สำนักฝึกและอาสาสมัครประกอบพิธีกรรมตามไปรับใช้ราชวงศ์และผู้บริสุทธิ์ที่เสียชีวิตใน เหตุการณ์ครั้งนี้ต่อบนสวรรค์ โดยมีบทสนทนาที่คนทรงนกของนี่ถึงระหว่างที่กำลังประกอบ

พิธีกรรมดังต่อไปนี้

“ซอล... พระอัยยิกาเจ้า... พระมเหสี... องค์ชายยามมของกุน... ท่านปราชญ์เอก... ข้าน้อย
ขอตามไปรับใช้พวกท่าน สวรรค์... ข้าขอบูชาพระองค์ด้วยชีวิตอันบาปหนา ขอได้โปรดชำระล้าง
ผืนแผ่นดินนี้จากวิญญาณและพลังชั่วร้าย ข้าจะจงจำปีศาจร้ายไว้ในร่างและออกเดินทางสู่ภพภูมิ
ใหม่ ให้ดวงวิญญาณผู้เคราะห์ร้ายเหล่านั้นคลายทุกข์ระทมและไปสู่สุคติ... เจกเช่นชะตาฟ้าลิขิต
ให้บนฟ้ามีเพียงหนึ่งสุริยันโอบความหวังและจันทร์รา ขอให้ส่องแสงโชติช่วงไปทั่วแผ่นดินปกคลุม
ทุกหย่อมหญ้า ขอให้ชำระล้างความทุกข์ให้หายไปสิ้น ให้บังเกิดแต่ความสุขโดยทั่วกัน ชั่วนี้
รันคร...” หลังจากนั้นคนทรงนกอของก็สิ้นใจในระหว่างการประกอบพิธีกรรม

สรุปและอภิปรายผล

บทความนี้เป็นการศึกษาภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun ซึ่งมีสิ่งที่น่าสนใจคือการนำเสนอรูปแบบของภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์ที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำกับ
ภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่องก่อนๆ เนื่องจากบทละครเรื่องนี้ไม่ได้เน้นไปที่เรื่องการเมืองการ
ปกครองเหมือนกับละครย้อนยุคของประเทศเกาหลีเรื่องอื่นทั่วไป แต่ได้เน้นไปที่เรื่องของลัทธิมูตัง
ซึ่งเป็นลัทธิคนทรงเจ้าของประเทศเกาหลี The moon that embraces the sun ได้ถ่ายทอดเรื่องราว
และความเป็นมา รวมไปถึงบทบาทของคนทรงในสมัยโชซอนของประเทศเกาหลีไว้อย่างละเอียด
และเต็มเปี่ยมไปด้วยความสนุกสนาน ด้วยความที่เป็นละครที่แปลกใหม่ทั้งเนื้อหา สาระ บทละคร
และรวมไปจนถึงวิธีการถ่ายทำ ทำให้ภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่องนี้ได้รับความนิยมอย่างท่วม
ท้น โดยเฉพาะการได้รับรางวัลการ์ตูนตีมาจากเวทีประกาศรางวัลMBC Performance Awards
ประจำปี 2012 โดยเฉพาะรางวัล'ละครแห่งปี'ที่ได้รับนั้น ทำให้ฝ่ายผู้จัดละครได้รับการทาบทามให้
นำภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่องนี้ออกฉายสู่ต่างประเทศทั่วเอเชีย อีกทั้งในเรื่องมีการสอดแทรก
ศิลปะและวัฒนธรรมต่างๆซึ่งในสมัยนั้นการทำพิธีที่สำคัญต่างๆจะมีคนทรงเป็นผู้นำการประกอบ
พิธี ทำให้เป็นเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีได้ทางอ้อมอีกด้วย

ในส่วนของการวิเคราะห์เรื่องบทบาทของคนทรงที่มีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์หรือ
ราชวงศ์เกาหลีนั้น หลังจากที่ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์บทบาทของคนทรงผ่านภาพยนตร์ชุดทาง
โทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun แล้ว ผู้ศึกษาพบว่าลัทธิคนทรงในประเทศเกาหลีได้
ในขณะนั้นถูกจัดให้เป็นชนชั้นที่ต่ำที่สุด แต่กลับได้รับการยกย่องและเป็นบุคคลที่ราชวงศ์เชื่องฟัง
ทำให้ผู้ศึกษาได้รู้ว่าคนทรงนั้นแท้จริงแล้วมีบทบาทต่อสังคมเกาหลีเทียบเท่าพระมหากษัตริย์ ซึ่งใน
บทความวิจัยเรื่องนี้ได้สรุปบทบาทของคนทรงที่มีต่อราชวงศ์เกาหลีออกเป็น3ประเด็นคือ 1.คนทรง

คือที่ปรึกษาเอกของราชวงศ์เกาหลี 2.คนทรงมีอำนาจเทียบเท่ากษัตริย์เกาหลี 3.คนทรงเป็นผู้นำการประกอบพิธีที่สำคัญของราชวงศ์เกาหลี จะเห็นได้ว่าบทบาทของคนทรงไม่เพียงแต่มีผลกระทบต่อสถาบันกษัตริย์หรือราชวงศ์เพียงเท่านั้น แต่กลับมีอิทธิพลไปจนถึงคนในสังคมเกาหลีอีกด้วย

จากการศึกษาภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง The moon that embraces the sun ในประเด็นบทบาทของคนทรงนั้นทำให้ผู้ศึกษารู้ถึงความสำคัญของลัทธิคนทรงในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคนทรงกับความเชื่อและบทบาทต่อสังคมว่าร่างทรงมีบทบาทต่อปัจเจกชนและบทบาทต่อสังคม ซึ่งบทบาททั้งสองส่วนนั้นได้ช่วยแก้ปัญหาทางด้านจิตใจของคนในสังคมเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางสถาบันกษัตริย์ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และปัญหาอื่นๆ เช่น การเจ็บป่วย การขาดที่พึ่ง และการขาดความมั่นคงในชีวิต ประกอบกับเป็นผู้ให้คำแนะนำคำปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาในสังคม เนื่องจากชาวเกาหลีส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อเรื่องลัทธิวิญญาณนิยม และด้วยเหตุผลนี้ที่ทำให้ลัทธิคนทรงในประเทศเกาหลีเป็นความเชื่อพื้นฐานของชาวเกาหลี กล่าวคือลัทธิคนทรงเป็นรากฐานทางศาสนาประจำชาติมาตั้งแต่สมัยโบราณ อีกทั้งโครงสร้างทางอารมณ์ของผู้คนส่วนใหญ่ที่เข้ากันกับลัทธิวิญญาณนิยมมากกว่า ซึ่งเป็นความคิดความเชื่อดั้งเดิมของชาวเกาหลีด้วย ต่อมาในยุคสังคมเกาหลีปัจจุบัน ประเพณีและการประกอบพิธีกรรมของคนทรงนั้นมีให้เห็นโดยทั่วไปเนื่องด้วยความอิสระในการนับถือศาสนาของชาวเกาหลี อีกทั้งคนทรงยังได้รับการรักษาในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอีกด้วย

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์ภาษาไทย

ดำรงค์ ฐานดี. (2547). **สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย

รามคำแหง.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ และนิภาวรรณ วิรัชนิภาวรรณ. (2533). **การเข้าทรงและร่างทรง : ความ**

เชื่อถือพิธีกรรมและบทบาทที่มีต่อสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์ภาษาอังกฤษ

Halla Pai Huhm. (1980). **Kut : Korean shamanist rituals**. New Jersey : Hollym.

Kim Hyun Key & Hogarth. (1999). **Korean shamanism and cultural nationalism**.

Seoul : Jimoondang Publishing Company.

Kim Tae Kon & Chang Soo Kyung. (1998). **Korean Shamanism-Muism**. Seoul : Jimoondang

Publishing Company.

สื่ออินเทอร์เน็ต

ตอนจบ **The moon that embraces the sun**. (2555). เข้าถึงเมื่อ 22 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.manager.co.th/entertainment/ViewNews.aspx?NewsID=9550000034253>

ผลโหวตอันดับซีรีส์ยอดเยี่ยมปี2012. (2555). เข้าถึงเมื่อ 18 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.kodhit.com/>

2012 MBC Drama Awards. (2555). เข้าถึงเมื่อ 31 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.dramabeans.com/2012/12/2012-mbc-drama-awards/>